

*ŠOLSKO
GLASILO
MOSTOVI
2015-16*

MOSTOVI

Glasilo Osnovne šole Križe.

Leto 2015-16

Prispevke sta uredila Mitja Spreizer in
Nataša Dovžan z učenci novinarsko-
fotografskega krožka.

Likovni prispevki so delo učencev OŠ Križe,
narejeni pod mentorstvom učiteljic.

Časopis je urejal tudi tiskarski škrat.
Oblikovanje in prelom Nataša Dovžan.

EVROPA

V Evropi različni narodi živijo,
si pomagajo in številne nesreče
skupaj preživijo.

Politiki pa se temu smejiyo.

Evropo onesnažujemo,
ogrožene živali pa pobijamo.
Gozdove krčimo in nove hiše gradimo.
S prometom pa vsa mesta onesnažimo.

Zato se raje s kolesi vozimo.

Vendar ob nesrečah rade volje skupaj stopimo
in težave z lahka rešimo.

Za begunce vsi skrbimo in jim azil podarimo.

Če za službe bi poskrbeli,
revščine ne bi doživeli.

Vendar življenje pravljiica ni,
zato si ga skupaj polepšajmo mi.

Luka Pivk 8. a (S pesmijo je dosegel 3. mesto na natečaju "Obraz Evrope", ki ga je razpisala
Informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Sloveniji)

PRAZNIČNA SNEŽINKA

Imeli smo tehnični dan. Delali smo snežinke iz lesa. Učiteljica je prinesla lesene delce. Iz njih smo sestavili snežinko. Najprej smo les brusili. Nato smo koščke pobarvali. Ko se je barva posušila, smo delčke zlepili. Nastala je snežinka. Snežinko smo okrasili. Na sredino smo postavili svečko. Snežinka nam bo polepšala praznične dni.

Vita Markelj, 2.b

NOVO LETO GOVORI O ZAKLADU

Tako želim si novo leto,
da bi poslala teto,
naj gre novo leto iskat,
ker na začetku skriva se zaklad.

Ta zaklad je ljubezen.

Vsi dobro vedo, da noben zaklad ni bolj od ljubezni obvezen.

Katarina Langus, 2. a

INTERVJU Z UČENKAMA IZ 2. a

Vprašali sva ju: "Ali že znata smučati?"

Ema M.: Ja!

Brina: Ja!

Naslednje vprašanje je bilo: "Ali se že veselita, da bosta šli smučat?"

Ema M.:Ja!

Brina: Ja!

Zadnje vprašanje pa je bilo: "S kom po navadi smučata?"

Ema M.: S sestro in očkom. Mami pa navadno ne gre z nami.

Brina: Z družino.

ŠOLSKA REKREACIJA

Osnovna šola Križe je zelo aktivna šola. Učenci igramo vsak dan razen ob četrtnih jutranji nogomet, ki je del šolske rekreacije. Vsak glavni odmor imamo rekreativni odmor. Vsak razred na šoli ima trikrat tedensko uro športa. Imamo tudi veliko športnih dni.

Lovro Dovžan, 6. a

INTERVJU Z UČENCI IZ 1. b

Vprašala sem učenko in učenca iz 1. b, kako so se počutili, ko je zapadel prvi sneg in ali so se kaj igrali na snegu.

Nina Kovačević: Ko je zapadel prvi sneg, sem bila zelo srečna. Z bratom sem šla ven in naredila snežaka.

OBLAK

Živel je bel oblak, prišel je strašen mrak. Radirka pri dirka in odpihne mrak, tako da ostane samo še oblak.

Triša Meglič, 1. a

ZAKAJ SO MRAVLJE ČRNE?

Po gozdu so hodile pisane mravlje. Pisane so bile, ker so se rade valjale po tleh, prekritih z mavrico. Bila pa je edina mravlja, ki je bila črna in ni hotela biti pisana. V goščavi je delala načrt, kako bi preprečila, da bi se mravlje valjale po mavrici. In posvetilo se ji je. Izdelala je črno mandarino. Vzela je vrv in jo zavihtela na najbližji oblak nad gozdom. Potem je na to vrv privezala mandarino, ki jo je izdelala. Ko je vanjo udarila z ostrim trnom, se je razpočila. Po gozdu se je razlil

črni sok, ki ga je mravlja dala v notranjost mandarine. Sok je polil pot in mravlje. In od takrat so se mravlje valjale po črnih tleh. In postale so črne.

Katarina Langus, 2. a

Nina Petrušič, 3. b

KONCERT VIRTUOZOV 2. A

Sonce je že dodobra ogrelo vršace v okolici OŠ Križe, ko so se učenci 2. a začeli pripravljati na koncert. Na barvne liste so lično izpisali skladbe in izvajalce, naredili so tudi karte, določili napovedovalca, mojstra luči, pripravili dvorano, iz ozadja se je slišala pritajena glasba Mozarta ... Zvonec! Dvorana se je odprla in "obiskovalci" so zavzeli svoja mesta. Napovedovalka je ob pozdravu namenila spodbudni nasmeh izvajalcem Viti, Katarini in Nejcu. Koncert je potekal brezhibno. Mali virtuozji so pokazali neizmerno znanje in koncentracijo in na koncu bili tudi nagrajeni z bučnim aplavzom. Pravo doživetje za predpraznični december.

Mateja Marčun

ČETRTOŠOLCI IN BARBAPAPA

Tudi četrtošolci se že spoznavamo z nemščino. Učiteljica nam je kot uvod v temo družina predstavila družino Barbapapa. Bila nam je tako všeč, da je postala del naših ur. Sedaj si večkrat pogledamo kakšno risanko na temo, ki je jo učimo. In nobena ura nemščine ne mine več brez teh simpatičnih figur.

Ker so nam tako všeč, smo jih tudi sami izdelali.

Učenci 4. a in 4. b razreda

MALE SIVE CELICE

Učenci naše šole so v sredo, 9. 12. 2015, sodelovali v TV kvizu Male sive celice. Po tem, ko se je Žanu, Sari in Tinkari uspelo prebiti skozi zahtevno predtekmovanje, so se v studiju ob bučnem navijanju naših sedmih razredov pomerili z OŠ Rovte.

MESEC GIMNASTIKE

V mesecu januarju so učenci OŠ Križe imeli mesec gimnastike. Imeli so veliko zanimivih stvari. Imeli so odrivno desko, trampolin, kozo in veliko blazin. Imeli smo tudi nevarnejše pripomočke, kot je bradlja. Učenci so tega zelo veseli.

Lovro Dovžan, 6. a

Veliki dinozaver

Nekega dne je pozvonil poštar. Odprl sem vrata. V roki je držal velik paket. Rekel je, da je zame. Vzel sem paket in ga odprl. Iz paketa je skočil majhen dinozaver. Začel je divjati po hiši. Hotel sem ga ustaviti, a mi je ušel skozi okno. Hitro sem šel za njim. Videl sem, da ko teče, tudi raste. Ko sem pritekel do njega, je bil velik kot stolpnica. Skril sem se za hišo, ko je on jedel avtomobile. V smetnjaku sem našel vrv. Vzel sem jo in jo zavezal okoli njegovih «dino» nog. Potem je padel na tla. S tovarnjaki smo ga odpeljali v živalski vrt. Vsi smo bili veseli.

Oskar Kozamernik, 3. a

Kako je Pavliha pripeljal medveda

Pavliha se je z materjo zelo dolgočasil. Oče je naredil slaščičarno v deželi Marmeljad na drugem koncu. Mama si je zaželela ribe. A da ne bi Pavliha spet kaj ušpičil, je tokrat poslala njega v ribarnico. Pavliha je zavil kar na prvo pot, ki je vodila do gozda. Mami je hotel ujeti svežo ribo. Pa je zagnal trnek kar na suho! Ujel je medveda. Zdel se mu je dober ulov, zato ga je peljal domov. Mama je okamenela, vsaj Pavlihi se je tako zdelo. Prišel je oče. Pavlihov ulov se mu ni zdel prav nič čuden, saj je v deželi Marmeljad doživel že kaj veliko hujšega. Medveda je lepo udomačil. Z njegovim sladoledom iz slaščičarne so vsi živeli srečno in niso nikoli obubožali.

Maša Slapar, 3. a

Miška je šla k veterinarju

Nekoč je živela miška, ki je lezla čez plot in si pretrgala trebušček. Šla je k veterinarju in ga prosila, naj ji zašije trebušček. Veterinar pa je rekel, da mora prinesiti iglo, da bo lahko šival. Potem je šla k ježu. Prosila ga je, naj ji da iglo. Jež pa je rekel, da mu mora prinesiti hruško, če hoče od njega dobiti iglo. Miška je šla k drevesu in ga prosila, če ji lahko da hruško. Drevo je reklo, da rabi gnoj, da lahko da hruško.

Miška je zdaj šla h konju in ga prosila, če ji lahko da gnoj. Konj pa je rekel, da rabi korenček. Miška je šla na vrt, izpulila korenček in ga dala konju. Tako ji je konj dal gnoj, ki ga je miška dala drevesu. Drevo ji je dalo hruško, ki jo je dala ježu. Jež ji je dal iglo in veterinar ji je zašil trebušček. Miška je bila zelo vesela. In potem je že spet lezla čez plot in si spet pretrgala trebušček ...

Iza Klemenc, 3. a

Miška je šla k mlinarju

Nekoč je živela miška, ki je lezla čez plot in si pretrgala trebušček. Šla je k mlinarju in je vprašala, če lahko dobi malo moke. Mlinar pa je rekel, naj prinese vrč vode. Miška je šla k potoku. Vprašala je ribo, če ji da vodo. Riba je rekla, naj ji prinese kruh. Miška je šla k prijatelju ježu in ga prosila za kruh. Jež ji je rekel, naj mu da en srnin zob. Miška je na travi našla srnin zob in nesla ježu. Jež je miški dal kruh, ki ga je nesla ribi. Riba ji je dala vrč vode. Miška ga je nesla mlinarju, ki ji je dal moko in malo vode. Miška se je zahvalila. Šla je domov in je moko dala v vodo, da je nastala

lepljiva zmes. Namazala se je z zmesjo po trebuhu in zaspala. Zmes se je strdila. Ko se je zbudila, je bil njen trebušček trd. Nikoli več ga ni pretrgala.

Matija Studen 3. a

Jaz, čriček

Jaz sem čriček. Ime mi je Čoči. Živim na zelenem travniku. Nosim belo srajco, moder suknjič, rdečo kravato in sive hlače. Imam veliko prijateljev, ki jim je ime Nolo, Cene, Cico, Koki, Polek in Nono. Moji mami je ime Mana, očetu pa Riko. Imam tudi brata Pepija.

Nekega dne sem se odpravil na sprehod do jezera. Zagledal sem veliko ribo, ki se mi je vedno bolj bližala. Skočila je iz vode in me potegnila v vodo. Odpeljala me je na dno jezera. Šla sva v temno jamo. Zaklenila me je v temno sobo z majhnim oknom, umivalnikom, straniščem, mizo in stolom. Usedel sem se na stol in premišljeval. Pogledal sem skozi ključavnico in opazil spečega stražarja. S svojo dolgo in ozko roko sem segel skozi ključavnico in mu vzel ključ. Odklenil sem vrata in zbežal. Splaval sem na površje in pobegnil domov. Srečno smo živeli do konca svojih dni.

Matevž Grašič 3. a

Neja Stegnar, 3. b

Mikenija

Nekega dne je pozvonil poštar. Odprla sem vrata. V roki je držal velik paket. Rekel je, da je zame. Vzela sem paket in ga odprla. V njem je bil še en paket. V tem paketu je bilo deset prstanov. Zraven je bil listek, na katerem je pisalo: Vsak prstan ima drugo moč. Bila sem zmedena. Sploh nisem vedela, kdo mi je poslal paket. En teden sem pustila prstane v paketu pod posteljo. V ponedeljek sem videla, da so začeli prstani oddajati svetlobo. Pogledala sem jih od blizu. Videla sem, da vsak žari v drugi barvi. Na vsakem prstanu se je izpisala beseda. Na zelenem je pisalo trava, na rdečem sadje, na modrem voda, na rumenem svetloba, na rožnatem oblačila, na vijoličnem pijača, na oranžnem nega, na črnem prosti čas, na rjavem svet in na sivem domovanje. Končno sem izvedela, kaj pomenijo prstani. Takoj sem pomislila, da moji prijatelji iz daljne dežele Mikenije zagotovo potrebujejo pomoč. Vedno jim pomagam, ko so v težavah. Vzela sem nahrbtnik. Vanj sem naložila prstane, svetilko, rezervna oblačila, nekaj sendvičev in plastenko vode. Pritisnila sem na rjavi prstan in si zaželela, da bi bila v Mikeniji. Odnoslo me je tja. Pristala sem v Mikeniji. Pred mano je stala čarovnica, ki nagaja Mikencem. Zahajljala se je. Onemela sem. Še enkrat se je zahajljala, potem pa mi je rekla: »Če mi daš prstane, te spustim naprej. Če pa mi jih ne daš, pa ne.« Rekla sem ji: »Nikoli!« Čarovnica me je grdo gledala in začeli sva se bojevati. Bojevala sem se s pomočjo prstanov, čarovnica pa s palico. Zmagala sem in čarovnica me morala spustiti mimo. Ko sem prišla v Mikenijo, so me pozdravili moji stari prijatelji in mi povedali, da jih ima čarovnica za sužnje. Povedali so mi tudi, kje je čarovničin dvor. Odhitela sem po poti, ki so mi jo pokazali Mikenci in kmalu prišla na čarovničin dvor. Skrila sem se v sobi, kjer čarovnica kuje načrte proti Mikencem in se skrila za zaveso. Počakala sem, da je prišla čarovnica. Ko je prišla v sobo in se usedla za mizo, je nadaljevala načrt proti Mikencem. Takrat sem jo presenetila in napadla s čarovnijo čarobnih prstanov. Čarovnica, ki je imela palico vedno v roki, se je takoj odzvala. Ponovno sva se bojevali. Po nekaj urnem bojevanju, sem premagala čarovnico. S svojimi čarobnimi močmi sem začarala čarovnico, da je postala prijazna. Odšla sem nazaj k Mikencem. Proslavili smo zmago nad čarovnico in rajali dolgo v noč. Preden sem odšla, so se mi Mikenci še enkrat zahvalili. Zaželela sem si, da bi bila doma in pritisnila na rjavi prstan. V hipu sem bila doma. Po tej dogodivščini sem še velikokrat pomagala Mikencem iz težav.

Neža Julija Jarkovič, 3. a

GOZD

Po gozdu je hodil srnjak,
obnašal se je kot velik junak.
Na poti je videl čebelnjak,
velik kot oblak.

Ker se ga je bal,
je raje češnje nabral.
V škorenj je še kostanj skril,
in se s konjem veselil.

Ker knjiga ga prav nič ne briga,
je knjižnica zanj ena figa.

Prestrašil ga je modri panj,
zato je raje zbežal v Kranj.

Žan Aljančič, 3. a

ZELENJAVNI VRT

Vrt kraljevski tisoči,
oblak mu vode toči.
Pa prav danes, ko je veselica!
Vsi so veseli, ker vlada jim pica.
Kraljica, zlata paprika, bila je večja kot sama pika.
In kralj, visoki por, bil je višji kot dvor.
Zarajali so skozi jesen. Prima!
Veseli so, ker prihaja zima.

Katarina Langus, 2. a

UGANKE

1.

Se ponoči giblje,
lovi miši in v hipu izgine!

2.

Je rdeča ima črne pike,
je zelo majhna in leti,
a nas se zelo boji.

3.

Je rdeč kot kri,
v hladilniku stoji,
še prej pa na vrtu visi.

4.

Ponoči se prižge,
kdaj ja kdaj ne,
na vsake 28,dni,
okrogla nad nami bedi.

5.

Kdo ta dobri mož bi bil,
ki vsako leto pride k nam,
rdeča kapa cof in hlače,
kdo je ta ki skoz dimnik skače.

Mina Primožič, 2. b

1.

Kaj je globoko in je kamnito?

Kaj je leseno, je za sedeti in je kdaj zunaj?

Kaj je iz bombaža in ima rokava? To imaš na sebi.

2.

Kaj je zeleno, poleti pa rdeče?

3.

Kaj šiva, ko roke ne pomagajo?

4.

Poleti gre gor, pozimi gre dol, ampak je nikoli ne vidiš. Kaj je to?

5.

Več ali manj spim, ko se zbudim ogenj naredim. Kaj sem?

6.

Lahko grem čez reke, doline in grape vendar nikoli se ne premaknem.

7.

Takoj, ko izgovoriš moje ime, izginem.

Andraž Kraševac, 2. b

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

Moja najljubša igrača je plišasti haski. Haski je vrsta psa. Je sive in bele barve in ima modre oči. Ima mehak kožušček. Njegov dom je moja postelja. Dobila sem ga na Finskem. Tam sem si ogledala pravo farmo haskijev. Bilo je več kot 50. Lahko sem jih božala in bili so zelo prijazni. Z njimi sva se z mamico peljali na saneh. To izgleda tako, da 12 haskijev vprežejo na velike sani, ki

jih pelje voznik. Šli smo zelo hitro. Na tej farmi sva kupili mojega haskija in je lep spomin na Finsko. Imam ga zelo rada.

Vita Markelj, 2. b

PRAVLJICA

Nekoč, za devetimi gorami in vodami sta živela oče in mati. Imela sta sivega mucija, ki je znal leteti. Imela pa sta še debelega zajčka in črno miško, ki sta ju imela zelo rada. V gozdu zraven hiše je živela zlobna čarovnica, ki jima je ukradla miško. Muci in zajček sta poletela na čarobni palici do čarovnice in rešila miško.

Benjamin Marčun, 2. b

Moja najljubša igrača

Moja najljubša igrača so lego kocke. Obstaja več vrst kock. Ene so za fante, druge pa za punce. Večinoma mojih kock je iz serije Ninjago. Navadno sestavljam vozila, templje, plovila in zmaje. Ko dobim nove kocke, jih vedno sestavim po načrtu. Čez nekaj časa jih razdrem in sestavim po svoji zamisli. Imam tudi kocke na elektriko in take, ki streljajo. Poleti sem hodil na lego delavnico. Tam smo sestavljali figure in jih povezali z računalnikom. Bilo mi je zelo lepo in letos grem še enkrat. Edino, kar me pri kockah moti, je pospravljanje. Mami pravi, da bom dobil nove šele tedaj, ko uredim svoje kocke. Takrat bomo kupili Tempelj svetlobe. Komaj ga čakam.

Anže Balanč, 2. b

Rubikova kocka

Rubikovo kocko je izumil Erno Rubik. Kocko mi je prinesla mami, ko je prišla z Madžarske. Zelo sem bila vesela. Že takoj prvi dan sem zamešala barve na njej. Ko sem dobila kocko, sem bila stara pet let. Kocka je kvadratna in ima šest barv. Te so: bela, rumena, oranžna, zelena, rdeča in modra. Kocka je plastična in ima na vsaki strani devet kvadratov. Kocko sestavljam, vendar mi ne gre, ker je tako zamešana. Ampak je dobro za treniranje možganov. Nekateri jo sestavijo v parih minutah. Rubikova kocka je zahtevna, vendar hkrati tudi zabavna.

Naja Jerala, 2. b

ZMAJ V VULKANU

Nekoč pred davnimi časi je živel zmaj. Živel je v vulkanu in bruhal ogenj. Kralju ni bilo všeč, da vulkan kar naprej bruha ogenj. Zato je obljubil nagrado tistemu, ki bo pogasil vulkan. In res je vitez Herkul bil dovolj pogumen, da je šel pogasiti vulkan. Na vulkan se je vzpenjal 3 dni. Notri je videl zmaja. Zmaj je bruhal ogenj, ker je bil osamljen. Herkul ga je povabil v vas. Zmaj je ljudem pomagal kuriti ogenj. Herkul je dobil nagrado. Skupaj so živeli do konca svojih dni.

Anže Balanč 2. b

Rika dolžan, 4. b

PRAVLJICA O ZMAJU

Nekoč, pred mnogimi leti je živel princ, ki je imel čudovitega zmaja. Zmaju je bilo ime Blisk. Skupaj sta živela v lepi palači na koncu mesta. Zmaj se je skupaj s princem boril proti razbojnikom, ki so kradli hrano revnim ljudem. Princ je med bojem uporabljal svoj čarobni meč. Nekega dne je Blisk rešil princa iz hudega boja. Tik predenj ga bi razbojniki podrli na tla, je priletel in naložil princa na svoj hrbet. Odnese ga je na varno v njuno palačo. Tako sta skupaj živela še dolgo in branila revne pred hudobnimi razbojniki.

Nejc Mali 2. b

ZGRADBA JE ZELO VELIKA, ZGRADBE SE NEBO DOTIKA, K ZGRADBI VODIJO STOPNICE ...

Moč pesmi se kaže tudi v njeni univerzalnosti. In moč projekta ERAZMUS se ravno tako kaže v njegovi univerzalnosti. Univerzalnosti prenašanja korenin enega naroda na drugega.

V zadnji nalogi so se učenci spopadali z bolj ali manj tradicionalnimi zgradbami, z bolj ali manj nenavadnimi zgradbami dežel vključenih v projekt. Po dolgotrajnem raziskovanju arhitekturnih stvaritev iz daljne in tudi bližnje preteklosti daljnih in bližnjih dežel, so se lotili dela. Izdelali so

makete izbranih zgradb ter pri tem uporabili poljuben material od plastike, makaronov, lesa, stiropora, kovinskih paličic, lesenih plošč ... Težko zaobjeti vse, kar so prikazali mladi ustvarjalci. Učenci 2. a so se celo seznanili z modernim oblikovalcem LEGO konstrukcij Nathanom Sawayo ter štiri zgradbe zgradili z LEGO kockami.

Kako raznovrstne in univerzalne so ideje, si lahko ogledate na razstavi pred Erasmus kotičkom.

Mateja Marčun

ZLATO PRIZNANJE ZA TURISTIČNI KROŽEK OŠ KRIŽE

1. marca smo učenci turističnega krožka OŠ Križe z mentoricama odšli na 30. festival Turizmu pomaga lastna glava, ki je potekal v Mercator centru Primskovo v Kranju. Na festival smo se pripravljali od začetka šolskega leta. Zelo smo se trudili, da dosežemo čim boljšo uvrstitev in kar najbolje zastopamo našo šolo.

Predstavili smo turistični produkt Ovca Frida skrbi za zeleno. V naši projektno-turistični nalogi smo želeli pokazati, da imamo v naših krajih odlične naravne danosti za razvoj zelenega turizma. Predstavili našo idejo o enodnevnem izletu na planino Šija, ki povezuje aktivno preživljanje prostega časa, kulinariko ter skrb za zeleno, neokrnjeno naravo. Izlet je primeren za ljudi vseh starosti, saj se obiskovalci podajo v naravo peš, s kolesom, z električnim kolesom ali električnim avtom in tako skrbijo za našo zeleno Slovenijo.

Bili smo super. Osvojili smo zlato priznanje in se uvrstili na zaključno tržnico, ki se bo odvijala meseca aprila v Mariboru. Tam se predstavijo vse »zlate« šole in se potegujejo za praktične nagrade.

Ana Dolžan, 9. b

KAJ SE LAHKO NAUČIMO OD FINSKE ŠOLE

Finska, dežela prostranih gozdov in neskončnih jezer, dežela molčeče toplih ljudi in kričeče hladnih zim, dežela ukoreninjena v tradicijo in zazrta v razvoj ... Finska dežela velikih nasprotij in širo preproste enakosti.

Tako deželo sva spoznali učiteljici OŠ Križe pri Erasmus+ programu, ki združuje šole desetih držav: Katalonije, Poljske, Nemčije, Italije, Grčije, Romunije, Nizozemske, Anglije, Finske in Slovenije. Finsko smo obiskali kot sedmo državo projekta, skupaj z učenkama 6. razreda.

Vsesplošno prepričanje o najboljšem izobraževalnem sistemu na svetu nam je gnalo domišljijo v neizmerne daljave še preden smo stopili na gostujoča tla. Dan za dnem so nam gostitelji odstirali nevidne tančice njihovega šolskega sistema ter nas prepričevali, da vse kar delajo ni nič posebnega, nič nenavadnega, nič izjemnega ... Resnično, vse kar delajo ni niti nenavadno, niti posebno, je pa izjemno. Izjemno v svoji prvobitnosti, v sposobnosti ohranjanja šole za življenje in ne šole za znanje. In kakšno je njihovo življenje? Na eni strani je trdno povezano s prostranimi gozdnimi površinami ter številnimi jezери, na drugi strani se še vedno močno oklepajo tradicije življenja, tradicije odgovornosti. Prav zaradi tega se v šoli že v prvih razredih učijo preko igre

orientacije v gozdu, ki jo z razredi nadgrajujejo do popolnoma varnega obiskovanja gozdnih širjav. Prav tako spoznavajo les, njegovo obdelavo in uporabnost, nabirajo gozdne in

jezerske sadeže in pripravljajo hrano, obdelujejo les ter postavljajo makete, kurijo ogenj in si gradijo zavetišča, veslajo po jezeru in se učijo timskega dela, pletejo pletenine in si šivajo obleke ... Še in še bi lahko naštevali zanimivih in praktičnih znanj, ki jih po programu nudi šolski sistem ter s tem nevede omogoča in razvija transfer misli, znanj in idej iz enega področja na drugega. V tej šoli življenja je vsak sposoben preživeti in živeti v Finski pokrajini, brez da bi vedel, da se je učil.

Učitelji so kot spremljevalci, pomočniki na poti, ki spodbujajo in motivirajo učence za življenje. Tako preprosto, pa vendar trenutno tako nedosegljivo.

Mateja Marčun

VETER V LASEH - DRUŽENJE TREH GENERACIJ

Naša šola se vsako leto pridruži akciji Veter v laseh. Projekt vodi učitelj športa Anže Rener. Veter v laseh je vse slovenska akcija ki se odvija v mesecu maju lahko pa tudi v oktobru. Na naši šoli so se izvajale različne aktivnosti. Učenci smo se lahko pomerili v gimnastiki, atletskih igrah, rolanju v igri med dvema ognjema in v spustu po Mini Planici. Z akcijo smo nadaljevali tudi v popoldanskem času. Aktivnost smo poimenovali Druženje treh generacij. V športnih aktivnostih so se pomerili starši, učenci, učitelji in člani SŠD Tržič. Dan je bil uspešen, pa tudi vreme nam je bilo naklonjeno. Želimo si še več takih aktivnosti.

Valuk Markelj, 5. a

HIMNA PETIH RAZREDOV

Zajček Bine,
ko punkne, vse pogine -
živali in rastline.
Zajček Bine.

Loti Leban, 5. b

UČENCI OŠ KRIŽE NA FRANKOFONSKEM FESTIVALU

V Kranju vsako leto v mesecu maju poteka frankofonski festival, kjer se zberejo slovenski osnovnošolci, ki se učijo francoščino. Svoje znanje francoskega jezika in poznavanje kulture pokažejo z igro, plesom, pesmijo in recitalom. To leto je bil že 15. frankofonski festival po vrsti, a prvi za OŠ Križe, ker je prvo leto našega učenja francoščine. Predstavili smo se z venčkom pesmi o Parizu in našimi likovnimi izdelki. Nastopiti pred 600 vrstniki in ostalimi gosti ni tako preprosto, še posebej, če je nastop v tujem jeziku in je med povabljenici tudi veliko naravnih govorcev. A kdor ima jezik rad, se ga z veseljem uči in na koncu je trud poplačan. Kulturni program, ki so ga pripravili nastopajoči, nas je tako navdušil, da že razmišljamo o prihodnjem nastopu.

Sara Bitežnik, 7. a

TRMA

Trma je uporabna reč,
moram reči, da mi je zelo všeč.
A mama pravi, da to tako ne bo šlo več,
da moja trma mora preč.

Kristjan Zabret, 3. b

ŽIVALSKI VRT

Šla sem v živalski vrt,
tam čudno me pogleda krt.
Najtežji od živali je bil slon,
meni pa je bil najbolj všeč konj.
Blizu sta dva zajčka,
ki oponašata papagajčka.
Smešno sem pogledala opico,
ker nosi roza jopico.

Čez ograjo se stegne žirafa,
da bi mi vzela piškot Jafa.
Za ovinkom me opazuje kača,
ki ji prav nič ne diši pogača.
S sestro zagledava leva,
hitro zbeživa in greva.
Na koncu ogleda, pa si privoščiva
še dva sladoleda.

Neža Jekovec, 3. b

Ajda Marn, 2. b

DRUŽINSKI NAKUP

Bilo je pozimi,
bili smo v trgovini.
Bratec je vzel krof z marmelado,
jaz pa sem si privoščila veliko čokolado.
Mama je vzela nekaj solate,
očka izbral si je tople copate.
Ko je dvanajst odbilo,
smo odhiteli domov na kosilo.

Ajša Račič, 3. b

VELIKAN

Jaz sem velikan,
ki rad plešem kankan.
Rad opazujem delujoči vulkan,
za šalo preletim cel ocean.
Jaz sem velikan –
ptič pelikan.

Ajda Košnjek, 3. b

MOTOR

Sem mali rumeni motor.
In vedno bom motor.
Nikoli večji, nikoli manjši,
vedno enako velik.
Vedno bom suzuki,
nikoli kawasaki.
Sem zelo rumen,
nikoli ne bom zelen.
Vedno bom rumen,
če pa ne, pa ne bom več vozil.
Vedno bom hiter,
nikoli prepočasen,
če pa bom pa nekaj ni v redu.

Klemen Rozman, 3. b

Žan Rozman, 2. b

P ZGODBA

Prijateljica Petra po plaži pelje psa Pikija. Pes Piki poje pet palačink. Petra prepeva pesmi. Potem pa prijatelj Primož prinese pico. Potem pa pride prijateljica Pija, prinese pa pikapolonico Piko. Prileti ptič Pedro. Poje polno posodo paštete. Petra pobrska po puščici pa potegne pisalo. Poštar pa prinese pravljico pošto. Potem pa Petra, Primož, Pija prespijo pri Piki.

Neca Meglič, 3. b

SREČNI CEKIN

Nekoč sta živela sin in mati. Zelo sta bila revna. Pa je mati sina poslala v svet. Hodil je tri dni in tri noči. Četrty dan pa je našel cekin. Hotel je kaj zanj kupiti, pa mu je stara ženica rekla, naj ga obdrži. Sin je cekin res obdržal in ga nesel pokazat mami. Mama je cekin zakopala, da jima ga ne bi ukradli. Naslednji dan pa sta pred hišo zagledala drevo, polno cekinov. Vsak dan sta pobrala petdeset cekinov in tako postala bogata.

Neca Meglič, 3. b

BALU IN ROPARJI

Nekoč je Balu rekel svoji mami, da gre na sprehod. Srečal je dva roparja, ki sta se pogovarjala. Zraven roparja je bil lonec zlata. Vprašal ju je, če bi zamenjala lonec zlata za krajec kruha. Ropar se je tako pogovarjal, da ga ni poslušal in je samo pritrdil. Nato je Balu odnesel lonec domov in sta z mamo obogatela. Ropar pa se je jezil, ker je bil tako neumen.

Jaka Selan, 3. b

Enea Burnik, 4. b

Prijateljstvo nima meja

OŠ Križe že vrsto let sodeluje s partnersko šolo Volksschule 1 iz Borovelj. Letos so si naši četrtošolci pridno v slovenščini in nemščini dopisovali s svojimi vrstniki. Navdušeni so bili, ko so jih končno tudi spoznali.

Sedaj se vsi veselimo počitnic nato pa novega šolskega leta, ko bomo prijatelje povabili v Križe.

Ob 7. 10 smo se z avtobusom odpeljali izpred šole. Ko smo prispeli v Borovlje, smo si ogledali čebelarški muzej. Potem smo spoznali svoje dopisovalce in si ogledali njihovo šolo. Imajo res lepo in veliko šolo. Zelo mi je bila všeč njihova velika telovadnica. Potem smo se igrali zunaj. Z mojo prijateljico sva si podajali žogo, skakali v vrečah in se pogovarjali. Nisem jo čisto razumela, vendar me to ni motilo. Ugotovila sem, da je zelo prijazna. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj v Slovenijo. To je bil nepozaben dan.

Sara, 4. a

Včeraj smo šli v Borovlje. Najprej smo si ogledali muzej čebelarstva. Bilo je zelo zanimivo. Po muzeju smo si ogledali dvojezično šolo v Borovljah. Spoznala sem svojo prijateljico Laro. Je zelo prijazna in trenira nogomet. Počutila sem se zelo dobro. Najbolj mi je bilo všeč igrišče. Šolo imajo zelo lepo okrašeno.

Enea, 4. b

Sredi šolskega leta, nam je učiteljica povedala, da bomo ob koncu leta šli v Borovlje in da se bomo dopisovali s prijatelji iz Borovelj. Komaj sem čakal ta dan, ko bomo šli. Kmalu sem dobil pismo. Ugotovil sem, da je mojemu prijatelju ime Paul. Dan smo začeli z obiskom muzeja, kjer sem se naučil veliko o čebelah in spoznal tudi čebelji ples. Zunaj smo ga zaplesali. Spoznal sem tudi Paula in počutil sem se zelo dobro.

Domen, 4. b

V sredo, 8. 6 2016, smo ob 7.10 odšli v Borovlje. Na začetku smo odšli v muzej in se naučili veliko novega o čebelah. Potem smo spoznali svoje nove prijatelje. Moji prijateljici je bilo ime Tenja. Ima rdeče lase in očala, podarila pa sem ji zapestnico. Ogledali smo si njihovo šolo in nato odšli na

igrišče. Igrale smo se »gumitvist«, naučile so nas nemški ples, me pa njih slovenskega. To je bil lep dan!

Tea, 4. a

Učenci 4. razredov smo bili v poletni šoli v naravi v Termah Snovik

Že celo leto smo komaj čakali, da gremo v mesecu maju v poletno šolo v naravi. Šolo v naravi smo imeli v Termah Snovik. To je kraj pri Kamniku.

V ponedeljek, ob 8. uri zjutraj, smo se z avtobusom odpravili v Snovik. Staršem smo pomahali v slovo, in dogodivščina se je pričela.

V Snoviku smo dobili kartice za vstop v naše apartmaje, s katerimi smo imeli kar nekaj težav. Ko smo se naučili odpirati vrata s kartico, smo ugotovili, da je to zelo enostavno.

V ponedeljek dopoldne smo šli v bazen, kjer so nas učitelji razvrstili po skupinah. V teh skupinah smo ostali do konca tedna.

Minila je prva noč, in zopet smo imeli veliko obveznosti s plavanjem, poukom in športom. Naša sošolka Rika si je na trim stezi Palčka Snovička zlomila roko. Z njo so jokale tudi sošolke, ker je morala k zdravniku in nato domov. Sostanovalke so jo močno pogrešale, saj je bila ena postelja sedaj prazna.

V sredo zjutraj je močno deževalo, učitelju pa na srečo ni zvonila budilka. Tako smo lahko spali do zajtrka. To nam je zelo dobro delo. Obiskala nas je gospa ravnateljica in spremljala naše delo pri izdelavi dnevnika in knjige z okoliškimi drevesi. Zvečer smo imeli nočno kopanje. Bilo je

nepozabljivo. V bazenu so pod vodo gorele luči in delale posebno svetlobo. V bazenu smo imeli tudi štetfetne igre.

Prišel je četrtek, ko smo imeli testiranje za srebrnega delfinčka. Testiranje je bilo naporno. Zvečer smo imeli finale za izbor talentov. Zmagale so učenke, ki so zapele pesem O Vrba, ter naša Enea, ki je sama zapela pesem Big big world. Dobili smo tudi rezultate pospravljanja sob. Zmagala je soba King Dragons. Po podelitvi nagrad, smo imeli ples.

Zadnji dan so nekateri učenci ponovno poizkusili narediti srebrnega ali zlatega delfinčka. Nekaterim je to tudi uspelo. Po plavanju smo imeli kosilo, nato pa smo počakali avtobus, ki nas je odpeljal domov.

V Križah so nas težko pričakali starši. Bili so nas zelo veseli, da smo prišli zdravi in celi domov. Mi pa smo se veselili doma, domače kuhinje ter svojih posteljc.

Bilo nam je všeč in nekateri bi šolo v naravi tudi ponovili.

Učenci 4. b in razredničarka

Baletna škartovščina

Nekega dne sem se odločila, da malo ponagajam ljudem. Odšla sem v mesto do najbližje zgradbe. To je bila baletna šola. Hitro sem se pritihotapila v šolo. Učenke tretjega razreda so stale na prstih. Skrila sem se za klavir, ki je bil v sobi. Ko so se učile najbolj težaven korak, sem z vso močjo tekla in se zaletela vanje. Čisto vse

so popadale na tla. Hihitaje sem stekla stran. Baletke so me opazile in se pognale za mano, vendar sem bila prehitra. Ena baletka bi me že skoraj ujela, pa sem se pravočasno skrila za vogal. Hitro sem šla do vrat in pobegnila. Odšla sem domov in srečno ter zadovoljno živela do konca svojih dni.

Neža Julija Jarkovič, 3. a

Škratica Maša

Sem škratica Maša. Ušpičila sem že veliko škratovščin. Popoldne sem odšla v središče gozda, kjer sem srečala vse svoje prijatelje. Pripovedovali smo si škratovščine. Čas je bil, da tudi jaz povem svojo škratovščino.

Nekega dne sem odšla v šolo in učiteljici vzela teste in vsem napisala odlično oceno. Učiteljica je razdelila teste in vsi so bili veseli, čeprav je v testu mrgolelo napak. Naredila sem še več vragolij. V čevlje ljudi sem zlila pokvarjen jogurt in v juho z rezanci sem dala čili. Za nagrado so mi dali gobo. Vsakič, ko si ugriznil vanjo, se je v rokah prikazala nova goba. To gobo je hotela imeti tudi sraka, ki je živela na najvišjem drevesu. Nekega dne mi je vzela gobo in jo odnesla v gnezdo. Hotela sem splezati na drevo, a sem že na polovici padla. Mimo je priletel vrabček in rekel, da mi bo pomagal. Povedala sem mu, da ima sraka mojo gobo. Vrabček je poletel na drevo in sraki vzel gobo. Zahvalila sem se vrabčku. Sraka mi nikoli več ni nič ukradla.

Katja Cankar Kodrič, 3. a

Škrat Oskar ušpiči traparijo

Nekega dne so me prebudili sončni žarki. Oblekel sem se, si umil zobe in odšel ven. Odločil sem se, da grem v človeški svet. Vstopil sem v čudežno sobo, ki te pošlje v človeški svet. Ko sem prišel v mesto, je po cestah drvelo na tisoče avtomobilov. Ko je na semaforju gorela rdeča luč, sem na

cesto stresel žeblice. Prižgala sem je zelena luč. Ko so avtomobili speljali, so vsem počile gume. Vozniki avtomobilov so me začeli loviti, zato sem hitro zbežal nazaj v škratji svet. Tam sem srečno živel do konca svojih dni.

Oskar Kozamernik, 3. a

Moje sanjske počitnice

Rada bi šla visoko v gore in v Mongolijo. Tja bi šla z družino, s katero bi živeli v koči. Našla bi prijatelja, ki žene koze na pašo. Tam bi ostala eno leto, potem bi šla v Mongolijo. Tja bi se peljala s kočijo, ki bi jo kupila, prav tako konja. V gore bi šla zato, da bi zaslužila za kočijo in konja. V Mongoliji bi spoznala veliko novih prijateljev. Vozili bi se s kočijo, jahali konje in skrbeli za tamkajšnje živali.

To bi bile moje sanjske počitnice. Mogoče pa bi tam ostala za vedno.

Zala Bitežnik, 3. a

Rad bi bil kar doma, ker je tu najlepše. Doma bi bil s celo družino in bi tukaj ostal za vedno. Lahko bi se igrali na travniku, se vozili s kolesom in hodili na smučarske skoke. Tudi šole ne bi zamenjal,

ker je najboljša na svetu. Rad pa bi šel v Indijo, kjer bi lahko jahal slone in hodil v živalske vrtove. Spoznal bi veliko živali.

Žan Aljančič, 3. a

Mizica, pogrni se

V dar sem dobil čudežno mizico. Če mizico postaviš na tla in rečeš »MIZICA, POGRNI SE«, je v hipu pogrnjena z belim prtom in polna dobrot.

Nekoč se je velikan zbudil iz spanca. Prišel je v mesto, da bi videl, kaj se dogaja. Videl me je, kako sem rekel »mizica, pogrni se« in miza je bila polna slastnih dobrot. Prišel je do mene in me vprašal, kako to naredim. Povedal sem mu, da je miza čarobna. Velikan je sklenil, da mi bo mizo ukradel, ko ne bom pozoren. Šel sem v hišo. Ko sem prišel ven, sem izvedel, da me velikan opazuje. Vse hitreje se je bližal in mi izmaknil mizico. Hitro sem opazil, da je miza izginila. Svojima bratoma sem povedal, kaj se je zgodilo. Brata in jaz smo odšli za velikanom. Ko je bil pred domom, smo ga napadli. Vzeli smo mu mizico in odšli. Velikan se ni nikoli več vrnil v mesto. Srečno smo živeli do konca svojih dni, mizica pa nas je razvajala z dobrotami.

Lenart Rener, 3. a

Naša mama

Naša mama je kraljica,
všeč ji je potica.
Podnevi je sinica,
ponoči pa tatica.

Na vrtu ima cvetlice,
ki so prave lepoticice.

Naša mama
je prava dama,
v njenem hladilniku je salama,
na dvorišču pa lama.

Nara Jerala, 2. b

V njeni sobi je velika vreča,
v njej se skriva sreča.

Matevž Grašič, Matija Studen in Katja Cankar Kodrič, 3. a

Moj dedek

Moj dedek je sreča,
ki je vedno žareča kot vreča.

Moj dedek je pravi lepoteč,
ki je glasen kot klopoteč.
Diši kot potica,
ki jo peče kraljica.

Njegov plišasti rak
je majhen kot trak.
Ko je mrak,
se mu prikaže rak.

Ko ima moj dedek mir,

je svoj novi sir.
Ko dedek poje sir,
se požene v dir.

Filip Šober, 2. b

Kaja Kalan Andolšek, Zala Bitežnik, Iza Klemenc, Žan Aljančič, 3. a

Mama in lisica

Mami je najlepše morje,
ki je njeno okolje.
Tam živi rak,
ki je lep kot mak
in dolg kot trak.

Zraven je roža,
ki ga nežno boža.
Prišla je lama,
ki jo jaha mama.

Opazila je lisico,

dala ji je potico.
Oh, ta lisica,
taka si kot tatica.

Lisica je zbežala na morje,
na tleh je pustila olje.
Dohitela je mamo
in ji naročila salamo.

Maša Slapar, Marjetka Mohorič, Neža Julija
Jarkovič, Lenart Rener, 3. a

Rime

Prišel je Joža,
ki je lep kot roža.
Prišla je dama,
ki je grda kot lama.

Rak je majhen kakor lak,
krak pa kot mak.

Lisica je požrešna tatica,

kraljica pa suha kot pica.

Okolje je naše morje,
okolje ni olje.

Ime Joža
se rima na Boža.

Maks Ivan Simon, 3. a

POČITNIŠKI KUHARSKI KOTIČEK

Ledene kocke iz lubenice

Recept je primeren za poletne dni, ko se nam zaradi vročine ne da kuhati. Za pripravo zdravih sadnih ledenih kock potrebujemo:

- veliko lubenico in
- navadno vodo, lahko tudi vodo z limono.

Priprava:

Lubenico razrežemo na manjše kocke in jih položimo na krožnik, ki ga predhodno obložimo s papirjem za peko. Poln krožnik položimo v zamrzovalnik. Zamrznjene kocke damo v kozarce in prilijemo vodo.

Na zdravje in prijetne počitnice!